

B. De af Staten understøttede Foreningskonsulenter.

Understøttelsen gives paa Betingelse af (jfr. Lov 14de April 1893):

- a. at Foreningen lader Konsulenterne afgive aarlig Beretning til Ministeriet og
- b. at den lader Konsulenterne deltage i Konsulenternes Fællesmøder.

Fællesmøderne afholdes under Ledelse af Landhusholdnings-Selskabet, der af Ministeriet gøres bekendt med Beretningerne. En eventuel Samvirken mellem Selskabet og Fællesforeningerne med Hensyn til Foreningskonsulenterne maa, om den ønskes, tilvejebringes ved Overenskomst mellem Selskabet og Fællesforeningerne.

Bilag 2.

Det kongelige danske Landhusholdnings-Selskab.

Kjøbenhavn, den 4de December 1893.

Ministeriet har i meget ærede Skrivelse af 28de August d. A. henstillet til det kongelige danske Landhusholdnings-Selskab at udtale sig om Konsulentvæsenets Ordning, dels i Anledning af en for Chefen for Konsulentkontoret indkommen Hensøgelse om at underkaste de gældende Bestemmelser en Revision, efter at Landhusholdnings-Selskabet og eventuelt Fællesforeningerne ere hørte, og dels i Anledning af et fra Fællesforeningernes staaende Udvalg modtaget Andragende om, at Ministeriet vil søge Konsulentstagen ført tilbage til en nøjere Forbindelse med det praktiske Landbrug.

Paa Grund af denne Hensøgelse og Sagens store Betydning besluttede Præsidiumet sig til ikke at unddrage sig dette Hverv, hvorvel det maatte erkendes at ville indebære betydelige Vanskeligheder at finde en for selve Sagen og for alle interesserede Parter tilfredsstillende og fyldestgørende Ordning; og som første Skridt til Sagens Behandling rettede man i Overensstemmelse med Ministeriets Skrivelse en Opfordring til Fællesforeningerne om at fremkomme med Forslag om, hvorledes de, i Medfør af deres Andragende til Ministeriet, havde tænkt sig den saakaldte Tilbageførelse til det praktiske Landbrug gennemført.

Som Svar herpaa har man modtaget hoslagte Forslag og kan i flere Retninger slutte sig dertil, da det ogsaa er vor Overbevisning, at der i ikke saa Landbrugskredse raader Ønsket om at bevare de Konsulenter, hvis Arbejde dagligdags maa gaa Haand i Haand med det praktiske Landbrug og Husdyrbrug, i saa nøje og umiddelbar Forbindelse med Landbrugets ledende Institutioner og Foreninger som muligt, ligesom man ogsaa derved mener bedst at betrygge disses fremtidige Indflydelse paa Konsulentstagens Udvikling og Ordning. Og maa man end fra den anden Side fuldt erkende Regeringens og Bevillingsmyndighedernes naturlige og berettigede Krav paa til enhver Tid at kunne have eller skaffe sig et nøje og paalideligt Kendskab til Frugterne af det ret anjelige Veløb, der nu af Statskassen ydes til Konsulentvirksomheden her i Landet, ligesom ogsaa, at de andre to Hensyn, Ministeriet fremdrager i dets Skrivelse, bør tillægges Bøgt, nemlig en lettere Udgang til Samvirken mellem Konsulenterne og en hurtig Afgørelse af de Divisionsmaal, der maatte opstaa hos Konsulenterne, særlig de udenlandske, saa nære vi dog Forventningen om, at disse Hensyn maa kunne ske Fyldest, selv om Landbrugets ovennævnte Ønske søges gennemført.

Men samtidig med, at vi altsaa kunne slutte os til Hovedtanken i Fællesforeningernes Forslag, mene vi, at dette paa flere Punkter har valgt mindre heldige Former. Af saadanne skulle vi dels nævne, at Sagen, naar den ønskes tilbageført til Landhusholdnings-Selskabet, dog ifølge Forslaget ikke kommer til at fortære under Udvalgenes Betænkninger.